

kunne finde sig foranledigede til at lade møde under Forretningen, at bekendtgjøre Forretningens Foretagelse 3 Gange efter hinanden, i den Berlingste politiske og Avertissements-tidende og i Stiftets Tidende.

Enhver Taxationsforretning bør ansættes saaledes, at de Vedkommende kunne faae i det mindste 14 Dages Varsel til samme paa den ovenanførte Maade — hvilket Varsel, forsaavidt det skal gives ved et offentlig Blad, regnes fra den sidste Bekendtgjørelse — og Taxationerne skulle, saavidt skee kan, være tilendebragte inden Udgangen af Juli Maaned.

§ 29.

Saafrømt ikke alle Medlemmer af Commissionen skulde møde ved Forretningen, maa denne udsættes, og den, der uden bevislig lovlig Forhindring er udebleven, maa udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Dog gjælder dette, som ovenmeldt, ikke forsaavidt en Part har valgt en af de af Amtsraadet i et Nabo-district udnævnte Mænd, eller med Hensyn til de af Parterne frit valgte Mænd, da Forretningen, naagtet en saadan udebliver, ligesuldt skal fremmes af de øvrige Mødende.

Er det nogen af Parterne, der udebliver, kan Forretningen ogsaa fremmes. Parterne, saavel som Parthaverne, ere berettigede til at lade møde ved Besuldmægtigede.

§ 30.

Taxationscommissionen har at taxere Gaarden og at beregne Kjøbesummen samt hvad der af samme contant bliver at udbetale i Overeensstemmelse med de i det Foregaende fastsatte Regler (§§ 9 ff.) Parterne bør derfor, hver for sit Vedkommende, sørge for at have de Dplysninger tilstede, som kunne erholde Indflydelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Gods-eieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tilliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Dplysning, som maa ansees

nødvendig til sammes behørig Tilendebringelse og som ikke strax kan staaes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilvejebringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Slige Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den taxerede Gensdom, men kunne ogsaa ansættes til et andet, for de Vedkommende beqvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtigt betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl, navnlig ved Thinglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafrømt Godseieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Kjøbesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Overenskomst, der tilføres Protocollen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Vedkommende (§ 23); men i Forhold til Parthaverne gjælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 24).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tilliggende, og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilvejebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kjendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Lovens Bessaffenhed kan blive Spørgsmaal, skøndt det vil berøe paa Retsagens endelige Udfald, om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsagens Tilendebringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gjælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsagens Udfald vil medføre.

§ 31.

Det Væsentligste af hvad der under Forretningen er passeret, navnlig hvilke der have